

De Commissie betoogt dat, sedert de vaststelling van verordening nr. 725/2004, de Gemeenschap bij uitsluiting bevoegd is voor het aangaan van internationale verbintenissen in de sector maritieme veiligheid. Bijgevolg zijn de lidstaten — behoudens uitdrukkelijke machtiging van de Gemeenschap — niet meer bevoegd om voor de Internationale Maritieme Organisatie nationale standpunten te formuleren over aangelegenheden die onder de uitsluitende bevoegdheid van de Gemeenschap vallen.

(¹) PB L 129, blz. 6.

Beroep ingesteld op 1 februari 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek

(Zaak C-46/07)

(2007/C 82/36)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: L. Pignataro-Nolin en M. van Beek, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door een regeling te handhaven volgens welke personeelsleden in overheidsdienst recht op het ouderdomspensioen hebben op een leeftijd die verschilt naargelang het gaat om mannen en vrouwen, de krachtens artikel 141 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen
- Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Volgens de Commissie is de pensioenregeling die wordt beheerd door het INPDAP (Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica) een discriminerende beroepsregeling die in strijd is met artikel 141 EG voor zover zij voorziet in een algemene pensioenleeftijd van 65 jaar voor mannen en van 60 jaar voor vrouwen.

Hogere voorziening ingesteld op 2 februari 2007 door Masdar (UK) Ltd tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer) van 16 november 2006 in zaak T-333/03, Masdar (UK) Ltd/Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Masdar (UK) Ltd (vertegenwoordigers: A. Bentley en P. Green, Barristers)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 november 2006 in zaak T-333/03, Masdar (UK) Ltd/Commissie van de Europese Gemeenschappen, in zijn geheel te vernietigen;
- de Commissie te veroordelen tot betaling aan rekwirante van:
  - i) het door haar in zaak T-333/03 gevorderde bedrag van 448 947,78 EUR, subsidiair, het bedrag van 249 314,35 EUR of elk ander bedrag dat het Hof passend acht;
  - ii) rente over het sub i bedoelde bedrag;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en in die van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het arrest van het Gerecht moet worden vernietigd om de volgende redenen:

1. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting waar het heeft vastgesteld dat rekwirante louter krachtens haar contractuele verplichtingen jegens Helmico had gehandeld, als gevolg waarvan het Gerecht rekwirantes vorderingen op grond van ongerechtvaardigde verrijking en *negotiorum gestio* heeft afgewezen. Daarmee heeft het Gerecht rekwirantes recht geschonden om de onderaannemingsovereenkomsten per 2 oktober 1998 te beëindigen.
2. Ongeacht of rekwirante al dan niet krachtens een contractuele verplichting jegens Helmico handelde, heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door er geen rekening mee te houden i) dat de Commissie geen gewone aannemer was, maar een bevoegdheid tot terugvordering had die zij kon uitoefenen krachtens het Financieel Reglement van 21 december 1977 van toepassing op de algemene begroting der Europese Gemeenschappen (¹), en ii) hoe die bevoegdheden door de Commissie werden uitgeoefend.

3. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting waar het van oordeel was dat i) rekwirante niet kan worden geacht een vrijwillig initiatief tot handelen te hebben genomen, ii) de Commissie in staat was het project zelf te beheren, en iii) niet vereist is dat een persoon die een beroep doet op het beginsel van *negotiorum gestio*, noodzakelijkerwijs buiten medeweten van de belanghebbende moet handelen.
4. De vaststellingen van het Gerecht met betrekking tot de middelen betreffende ongerechtvaardigde verrijking en *negotiorum gestio* enerzijds en het middel betreffende gegronde verwachtingen anderzijds, zijn onsamenhangend.
5. Met de afwijzing van rekwirantes vordering op grond van nalatigheid of aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad is het Gerecht ten onrechte ervan uitgegaan dat rekwirante onvoldoende argumenten had aangevoerd, aangezien de feiten van deze zaak voor zichzelf spreken in de bijzondere omstandigheden waarin de Commissie bevoegdheden tot terugvoering krachtens het Financieel Reglement uitoefent.
6. Het Gerecht was ten onrechte van oordeel i) dat het niet over elementen beschikte aan de hand waarvan kon worden aangetoond dat de door rekwirante aangevoerde toezeggingen op de bijeenkomst van 2 oktober 1998 zouden zijn gedaan, en ii) dat het hoogst onwaarschijnlijk was dat dergelijke toezeggingen waren gedaan.
7. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting waar het van oordeel was dat het verzuim van de Commissie om een verslag te maken van de bijeenkomst van 2 oktober 1998 het informele karakter daarvan bevestigde, en daardoor ten onrechte de mogelijkheid buiten beschouwing gelaten dat de Commissie die toezeggingen op een andere manier had gedaan. Voorts heeft het Gerecht ten onrechte rekening gehouden met de wijze waarop de toezeggingen werden gegeven en heeft het ten onrechte geen rekening gehouden met de juiste context, namelijk een context waarin de Commissie zich ertoe had verbonden enkel te betalen voor werk dat overeenkomstig een correct opgestelde contractuele specificatie was verricht en waarvoor de Commissie reeds een budget had.

(¹) PB L 356, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Hof van Beroep te Luik (België) op 5 februari 2007 — Belgische Staat/Les Vergers du Vieux Tauves SA

(Zaak C-48/07)

(2007/C 82/38)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Hof van Beroep te Luik

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Belgische Staat

Verwerende partij: Les Vergers du Vieux Tauves SA

Prejudiciële vraag

Is de wet van 28 december 1992, waarbij de tekst van artikel 202 van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992 is gewijzigd onder verwijzing naar richtlijn 90/435/EEG van de Raad van 23 juli 1990 (¹) en waarbij van de ontvanger van de dividenden wordt verlangd dat hij een deelneming bezit in het kapitaal van de dividenduitkerende vennootschap, verenigbaar met de bepalingen van de genoemde richtlijn inzake de kapitaal-deelneming, in het bijzonder met de artikelen 3, 4 en 5 daarvan, voor zover die wet niet uitdrukkelijk voorschrijft dat het om bezit in volle eigendom moet gaan en, volgens de door geïntimeerde gegeven uitlegging, impliciet toestaat dat het enkele recht van vruchtgebruik op de aandelen in het kapitaal volstaat om in aanmerking te komen voor vrijstelling van belasting op dividenden?

(¹) Richtlijn 90/435/EEG van de Raad van 23 juli 1990 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten (PB L 225, blz. 6).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Arbeidshof te Brussel (België) op 6 februari 2007 — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding tegen NV Firma Feryn

(Zaak C-54/07)

(2007/C 82/39)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Arbeidshof te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Verweerster: NV Firma Feryn